

Tri prelje.

Mladenke tri so v topli sobi prele,
 Molcé so prele, tiho so sedele.
 A zunaj burja je besnela,
 Zamolklo divje pesmi pela.

Mladenek prva najstarejša pravi:
 „Stojí, stojí mi hladni grób v daljávi,
 In v grobu dragi moj počíva,
 Počíva ter o meni sníva.“

Dekle besede je izgovorílo,
 Po njih solzé je vroče lílo . . .

Mladenek druga govóri in pravi:
 „Kjer boj sedáj hrumí krvávi,
 Tam v grozi dragi moj stojí mi,
 Bog vé, Bog vé, lí še živí mi?“

Deklè besede je zgovorílo,
 Po njih solzé je vroče lílo . . .

Sedaj najmlájša tretja prelja pravi:
 „Prišél je zadnjíkrat, odšél je dávi:
 Ostávil sámó me, síroto,
 In pustil meni vso sramoto . . .

Deklè besede je izgovorílo,
 Níjedne solzé ní prelílo . . .

Molcé ko pred so prelje zopet prele,
 Molcé so prele, nemo so sedele.
 Močnejše burja je besnela,
 Zamolklo divje pesmi pela.

Svojmir.

Bajke in povesti o Gorjancih.

Spisal Ivan Trdina.

26. Hudóbica.

VPodgorji so dobili novega cerkovnika. Zval se je Podlipec. Oba, on in žena njegova, sta bila še jako mlada in brez otrok. Podlipec se je mogel šteti med kmetiške razumnike in učenjake. Porabili so ga lahko ne le pred oltarjem, ampak tudi pri orgljah in v šoli. Radi te sposobnosti so mu dejali gospóda, če so bili prav dobre volje: gospod učitelj — kar se je zdelo kmetom neizrečeno smešno. Stari Dolenjci so bili sploh uverjeni, da gre to častno ime samo tistemu, kdor jim je zložil in zapel, kadar so zahtevali, kako lepo novo pesem: sveto ali okroglo, kakor sta nanegli prilika in potreba. Učenika, ki ni razumel te umetnosti, imeli so za praznoglavca in šušmarja. Ko je prišel po béro, namerili so mu najslabšega žita in skopo, kar se je dalo, še k pijačam svojim ga niso radi klicali in vabili. Ker Podlipec ni bil ne pesnik, ne skladatelj, gledali so ga župljani neprijazno in imenovali „birič“ in „podrepnik“. Dajali so mu komaj polovico tiste plače in nagrade, katero so mu bili prej sami obetali in ugenili. Z dohodki svojimi se tedaj mož ni mogel dosti pohvaliti. Ker je jako